

Những điều em muốn nói về UEF

ĐÀO THỊ NGỌC GIÀU

Sinh viên khóa 3-2009

Thế là em đã học ở UEF đã được hai năm. Hai năm đã giúp em học được rất nhiều điều. Lúc đầu, cũng như mọi người, thật sự em không biết nhiều đến trường ta. Nhưng từ ngày đầu mới vào trường điều em cảm nhận được là không khí học tập và làm việc thật khác biệt so với một số trường đại học khác.

Yếu tố quan trọng là trường lấy sinh viên làm trung tâm trong mọi hoạt động. Các anh chị giới chức, các thầy cô, các anh chị sinh viên khóa trước hết sức nhiệt tình giúp đỡ chúng em. Ở đây, chúng em tìm được cảm giác vừa cởi mở vừa thân thiện. Trường đã cố gắng tạo mọi cơ hội cho sinh viên phát huy tốt nhất năng lực học tập của mỗi cá nhân. Phòng học và trang thiết bị tiện nghi, đáp ứng các phương pháp giảng dạy mới. Bên cạnh đó, trường còn đặc biệt chú trọng và tạo điều kiện cho chúng em được rèn luyện và phát huy các kỹ năng làm việc cần thiết sau này. Những hoạt động ngoại khóa như hoạt động xã hội, thể thao, văn hóa

văn nghệ,... luôn cuốn hút chúng em. Đặc biệt, trường còn tạo cơ hội cho sinh viên chúng em giao lưu với sinh viên nước ngoài hay tham gia các dự án mang tính quốc tế. Những loại hoạt động như vậy vừa tạo môi trường học tập hiệu quả vừa giúp chúng em phát triển kỹ năng, ngày càng năng động và tự tin hơn. Sự nỗ lực của nhà trường, chúng em cảm nhận được!

Nhưng dù sao, trường ta còn non trẻ cho nên còn những vấn đề rất cần được quan tâm. Chúng em thực sự mong muốn có một không gian riêng của chính trường ta – một không gian thuận tiện cho việc học cũng như sinh hoạt. Có được không gian đó, cùng với những gì nhà trường đã và đang làm cho chúng em, chúng em tin rằng UEF sẽ phát triển bền vững với sứ mệnh cung cấp nguồn nhân lực chất lượng cao cho xã hội. Và khi đó chúng em thật sự tự hào khi mình là sinh viên UEF. ●

Ngày...tháng...năm

Tôi vẫn còn nhớ cái lần tôi làm báo tường cho trường cấp ba của tôi là khi tôi còn là một cô bé mười lăm tuổi chuẩn bị bước vào trường phổ thông. Khi ấy tôi đã viết một bài nói về cảm nhận của một cô học sinh đối với tà áo trắng. Chiếc áo dài đối với tôi lúc ấy thật vẫn còn là một thứ mới mẻ lắm. Bởi lẽ trước khi mười lăm tuổi tôi còn nhìn chị tôi mặc áo dài và nghĩ thầm “nó thật xa vời”. Thế mà đã ba năm trôi qua...Ba năm, đó là khoảng thời gian mà tôi đã đồng hành cùng tà áo trắng. Đó là khoảng thời gian đẹp đẽ của tôi bên cạnh thầy cô và bè bạn. Và đó cũng là khoảng thời gian đầy gian nan mà tôi phải trải qua để bước tiếp. Ba năm, tất cả những gì của ba năm đều được tôi ghi giữ lại qua những trang lưu bút, qua chiếc máy camera hay cả những mẫu giấy vụn mà tôi cùng chúng bạn đã chuyền tay nhau hàng ngày...Ba năm phổ thông là khoảng thời gian mà mỗi khi nhìn lại tôi như thấy mọi kí ức đẹp ủa về.

Bây giờ thì tôi đã bước qua tuổi mười tám và bạn bè đã bắt đầu gọi tôi là cô sinh viên. Cũng dễ hiểu vì hơn một tuần nữa tôi chính thức sẽ là tân sinh viên của trường Đại học Kinh tế-Tài chính HCM (UEF). Nếu ai đó hỏi tôi về cảm giác sắp bước vào ngưỡng cửa đại học như thế nào? Tôi sẽ trả lời rằng tôi có cảm giác của một em học sinh lớp một. Đi học đại học cũng là lúc tôi sẽ rời xa nhà của mình và bắt đầu một cuộc sống mới trên đất lạ. Tôi cứ như đứa trẻ luôn đặt ra những câu hỏi linh tinh. Và chuyện tôi sắp đi học đại học đã trở thành đề tài cho cả nhà tôi bàn luận. Bắt đầu là chuyện mua bản đồ rồi đến việc xác định vị trí và tìm nơi ở, xe cộ,